

Arrest

nr. 186 888 van 16 mei 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 2 december 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 november 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat B. VANTIEGHEM en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Sheikhal clan (> Loboge subclan) te behoren. U werd geboren op 1 mei 1980 te Baydhabo in de provincie Bay waar u gans uw leven woonachtig was. U ging tot de 7de klas van de lagere school naar school. U was eigenaar van een winkel waar u allerlei kledij verkocht en maakte. Uw familie had twee winkels in Baydhabo en drie winkels in Mogadishu die zich bezig hielden met import van kledij en de verkoop ervan. De kledij die u verkocht, werd voornamelijk aangekocht door rijkere mensen en overheidsofficials. Al Shabaab spoorde u aan te stoppen met de zaak en tegelijkertijd moest u hen een hoeveelheid geld betalen.

4 oktober 2014, toen uw broer Abdullahi uit Mogadishu aanwezig was in de winkel, kwam Al Shabaab naar de winkel en opende het vuur. Uw broer en de zoon van uw oom langs vaderszijde kwamen om het

leven. U kwam onder het lichaam van uw broer terecht en verloor het bewustzijn. Al Shabaab nam een grote hoeveelheid geld mee. U werd naar het ziekenhuis gebracht waar een kogel uit uw nek verwijderd werd. Toen u opnieuw bijkwam, vernam u dat ook uw broer Abdi in zijn winkel om het leven werd gebracht.

Daags nadien werd u naar Mogadishu vervoerd waar u tot 20 april 2015 verbleef. Na de gebeurtenissen in Baydhabo vervoegden uw vrouw en kinderen zich bij u en verhuisde gans uw familie naar Mogadishu. De periode dat u in Mogadishu verbleef, bleef u bedreigingen ontvangen van Al Shabaab. 20 april 2015 verliet u Mogadishu. U kwam op 3 oktober 2015 in België aan waarna u op 8 oktober 2015 asiel aanvraag bij de Belgische asielinstanties.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een kopie neer van uw geboorteakte, waarvan een versie in het Somali en een versie in het Engels (dd. 10.10.2014). U legt tevens een medisch attest neer ter vaststelling van uw verwondingen (dd.12.10.2016, Dr. Decat).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaart voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren omwille van problemen met Al-Shabaab. U kon uw problemen met Al-Shabaab echter niet aannemelijk maken.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot, onder meer, uw identiteit, uw familiale situatie en de problemen die u in uw land van herkomst heeft ondervonden. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen. Zo verklaart u aanvankelijk bij Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) dat u en uw familie Hassan, nadat uw broers Abdullahi en Abdi om het leven werden gebracht in een winkel van uw vader, met de dood bedreigd werden door Al-Shabaab. Al-Shabaab zou jullie om het leven brengen indien jullie de activiteiten van uw broers verder zouden zetten. U voegt toe dat uw broers zakenmannen waren en dat u niet weet waarom. U uit het vermoeden dat ze met de regering zouden hebben samengewerkt, maar dat u het niet weet. U kreeg enkel een waarschuwing van Al-Shabaab dat u moest opletten (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). **Deze verklaringen verschillen grondig van de verklaringen die u aflegt tijdens het gehoor op het CGVS.** Tijdens het gehoor op het CGVS verklaart u immers dat u uw eigen winkel had en dat u duurdere kledij verkocht die enkel aangekocht werd door rijke mensen en overheidsofficials. Al-Shabaab kwam te weten dat u kledij verkocht aan de kafir, de ongelovigen, en zei u te stoppen met uw koopwaar aan hen te verkopen (zie gehoorverslag CGVS, p.23 - 24). Op 4 oktober werd u aangevallen toen u in uw winkel aanwezig was. U, uw broer Abdullahi die uit Mogadishu kwam voor zaken en de zoon van uw oom langs vaderszijde waren aanwezig in de winkel. Al-Shabaab opende het vuur en doodde uw broer en neef. U geraakte gewond. Uit uw verklaringen voor het CGVS kan geconcludeerd worden dat de gebeurtenis plaatsgevonden zou hebben in uw winkel, dat u voor de gebeurtenis reeds bedreigd werd (zie ook gehoorverslag CGVS, p. 22 en p.29) en dat u aldus duidelijk wist wat de reden was waarom Al-Shabaab u en uw familie belaagde, **dat in tegenstelling tot uw verklaringen bij DVZ waaruit slechts een vermoeden blijkt van samenwerking tussen uw broers en de regering.** Uit uw verklaringen op het CGVS blijkt bovendien duidelijk dat niet alleen uw broers, maar ook u een zakenman was en persoonlijk belaagd werd voor deze gebeurtenis. **Deze tegenstrijdigheid die de essentie van uw asielrelaas betreft, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas en spreekt uw aandeel erin tegen.** U werd hiermee geconfronteerd en verklaart dat het om een vergissing gaat en dat uw familie niet betrokken is bij de overheid en dat jullie geviseerd werden omdat jullie zaken deden. Er werd u opnieuw gevraagd naar de reden waarom u bij DVZ verklaarde niet te weten waarom jullie aangevallen werden, waarop u antwoordt te hebben moeten stoppen toen u nog aan het antwoorden

was (zie gehoorverslag CGVS, p. 29-30), wat geenszins verklaart waarom u bij DVZ verklaarde niet te weten waarom jullie aangevallen werden.

Ook met betrekking tot de datum waarop deze gebeurtenis plaatsvond, legt u tegenstrijdige verklaringen af. Er werd u tijdens het gehoor op het CGVS (zie gehoorverslag CGVS, p. 22) gevraagd wanneer u Baydhabo verlaten heeft, waarop u antwoordt dat u - daags nadat het probleem u overkwam – op 11 oktober 2014 Baydhabo verliet. Tijdens uw vrij relaas vermeldt u echter de datum 4 oktober als de dag waarop de gebeurtenissen plaatsvonden die ertoe geleid hebben dat u Baydhabo verliet (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Na confrontatie, verklaart u te vermoeden dat het om een vergissing gaat en dat het probleem 4 oktober plaatsvond en u daags nadien Baydhabo verliet (zie gehoorverslag CGVS, p. 25).

Tot slot legt u met betrekking tot de huidige woonplaatsen van uw familieleden tegenstrijdige verklaringen af die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aantasten. Bij DVZ verklaart u dat uw broers en zussen zich op de volgende plaatsen bevinden; (1) uw broer Mohamed in Baydhabo, (2) uw broer Husen in Mogadishu, (3) uw broer Omar in Mogadishu, (4) uw zus Abshiro in Baydhabo, (5) uw broer Ali in Baydhabo, (6) uw zus Hindiya in Baydhabo, (7) uw broer Bashi in Mogadishu, (8) uw zus Maryam in Baydhabo. Tijdens het gehoor op het CGVS verklaart u dat u als eerste van de familie Baydhabo ontvluchtte en dat de rest van uw familie volgde en dat, bij uw vertrek in april 2015, gans uw familie in Mogadishu woonde (zie gehoorverslag CGVS, p.11 en p.27). Toen uw verklaringen bij DVZ werden afgenomen, was u dus al op de hoogte van de verhuis van uw familie van Baydhabo naar Mogadishu, toch verklaarde u dat uw broer Mohamed, uw zus Abshiro, uw broer Ali, uw zus Hindiya en uw zus Maryam zich in Baydhabo bevonden. Dat u tijdens het gehoor op DVZ er niet van op de hoogte was dat uw broers Mohamed en Ali zich in Zambia/Zuid-Afrika bevonden, kan verklaard worden door het feit dat ze na uw vertrek Somalië verlaten zouden hebben. Dat u echter verklaart dat enkele van uw broers en zussen zich nog in Baydhabo bevonden, terwijl u Husen, Omar en Bashi reeds in Mogadishu plaatste en verklaart dat ze allemaal na de feiten, voor uw vertrek in april 2015, in Mogadishu aankwamen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas aangezien de vlucht van uw familie een rechtstreeks gevolg is van de gebeurtenissen in Baydhabo. Geconfronteerd met uw verklaringen bij DVZ namelijk dat Ali en Mohamed nog in Baydhabo zouden zijn, verklaart u dat Ali en Mohamed de dag van het probleem bezig waren met zaken en dat ze na het incident, net als de rest van de familie, gevlucht zijn van Baydhabo naar Mogadishu (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Het is duidelijk dat u de vraag bij DVZ wel begrepen heeft aangezien u verklaart dat uw broer Husen, uw broer Omar en uw broer Bashi zich in Mogadishu bevonden. **Uw verklaringen hieromtrent zijn aldus tegenstrijdig en ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog meer.**

Gezien deze fundamentele tegenstrijdigheden in uw verklaringen, kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen m.b.t. tot uw problemen met Al-Shabaab, die de aanleiding zouden geweest zijn voor uw vlucht uit Somalië.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Na een analyse van alle elementen is de commissaris-generaal van mening dat het concept van intern vluchtalternatief op u moet worden toegepast, in overeenstemming met artikel 48/5, lid 3 van de wet van 15 december 1980.

Uit uw verklaringen en de objectieve informatie die bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt immers dat u zich zou kunnen hervestigen in Mogadishu, waar u immers over een vestigingsmogelijkheid en sociaal netwerk beschikt.

Bijgevolg is de commissaris-generaal van mening, op basis van de analyse van deze informatie, dat u eerst en vooral in staat bent om de reis naar Mogadishu te ondernemen, Mogadishu te betreden en u daar zonder enig probleem te vestigen.

Nadat u Baydhabo verlaten heeft op 5 oktober 2014, bent u immers naar Mogadishu gegaan (zie vragenlijst CGVS, p. 22), van waar u op 20 april 2015 Somalië verlaten heeft. Ook in het verleden ging

u verschillende keren naar Mogadishu om zaken te doen (zie gehoorverslag CGVS, p. 6-7) en uw gezin te bezoeken (zie gehoorverslag CGVS, p. 14), waaruit uw vertrouwdheid met de stad blijkt.

De commissaris-generaal is eveneens van mening dat u geen enkele vrees voor vervolging zou ondervinden in de overwogen hervestigingszone. Het is immers zo dat uw verklaringen m.b.t. de door u geleden vervolging reeds weerlegd werden.

Tot slot is de commissaris-generaal van mening, na het onderzoeken van de algemene levensomstandigheden in de overwogen hervestigingszone, dat het geenszins onredelijk is om te verwachten dat u in Mogadishu zou leven. Het is namelijk zo dat uw familiaal netwerk zich grotendeels in Mogadishu bevindt. Uw familie bezit immers twee winkels in Baydhabo en drie winkels in Mogadishu, die door uw broer Abdullahi, werkzaam en woonachtig in Mogadishu, beheerd worden (zie gehoorverslag CGVS, p.26). U verklaart zelf verschillende keren naar Mogadishu te zijn gereisd voor zaken (zie gehoorverslag CGVS, p. 6-7). Bovendien huwde u in augustus 2007 met Ayan, die u in Mogadishu ontmoette toen u er was voor zaken (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). U heeft twee kinderen met Ayan; Ramadana geboren op 4 september 2008 en Rayana geboren op 19 december 2010. Ayan woonde met uw kinderen in Xamar ofte Mogadishu (zie gehoorverslag CGVS, p. 14-15). In oktober 2012 scheidde u van Ayan. Hieruit kan worden afgeleid dat u de periode 2007-2010 Mogadishu verschillende keren bezocht heeft om tijd door te brengen met uw tweede vrouw en uw kinderen, waaruit vervolgens geconcludeerd kan worden dat Mogadishu een voor u vertrouwde omgeving is.

Vervolgens verklaart u tijdens het gehoor op het CGVS dat uw familie, uw vrouw, kinderen, schoonmoeder én uw nog levende broers en zussen met uitzondering van Ali en Mohamed, zich in Mogadishu bevinden (zie gehoorverslag CGCS, p. 11-13 en p.27). U onderhoudt tevens nog contact met uw schoonmoeder die zich in Mogadishu bevindt en u op de hoogte houdt van de verblijfplaatsen en levensomstandigheden van enkele familieleden (zie gehoorverslag CGVS, p. 11-13). Uw ganse familie, met uitzondering van Ali en Mohamed, zijn erin geslaagd zich te vestigen in Mogadishu. Er kan dus worden besloten dat u over een sociaal netwerk beschikt in Mogadishu. Bovendien hebt u op basis van uw verklaringen aangetoond over voldoende financiële middelen te beschikken opdat u zich opnieuw in Mogadishu blijvend kunt vestigen. Zo verklaart u eigenaar te zijn geweest van een winkel (zie gehoorverslag CGVS, p.9), net als uw familieleden, en verklaart u een grote hoeveelheid geld te hebben ontvangen na de verkoop van een half stuk grond (zie gehoorverslag CGVS, p.30). Uit uw verklaringen met betrekking tot uw zaak, blijkt dat u verschillende personeelsleden in dienst had (zie gehoorverslag CGVS, p. 23) en dat de kledij die u verkocht duur was en enkel door rijke mensen zoals overheidsofficials aangekocht werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 23 en p.29). U verklaart tevens dat de rest van uw familie gelijkaardige zaken deed en ook in de vastgoedsector zat (zie gehoorverslag CGVS, p. 25-p.26). Gezien het bovenstaande kan Mogadishu voor u als een mogelijke hervestigingsplaats in Somalië worden gezien, voor zover dit nog niet het geval was voor u Somalië verliet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016 in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 6 september 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van complexe terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of -instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit

Zuid- en Centraal- Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 6 september 2016) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. Ook conflicten van tribale of zakelijke aard leiden regelmatig tot gewelddadige incidenten. Het merendeel van het geweld dat in Mogadishu plaats vindt neemt enerzijds de vorm aan van complexe terreuraanslagen van al-Shabaab. Deze complexe aanslagen zijn in hoofdzaak gericht op hotels en restaurants die vaak politieke figuren, overheidsfunctionarissen en buitenlanders over de vloer krijgen, en op overheidsgebouwen of –instellingen. Anderzijds neemt het geweld in Mogadishu vaak de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door al-Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters. Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich parlementsleden en regionale bestuurders, politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, reporters, humanitair personeel, clanoudsten en soms ook gewone burgers. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld als doelgericht. Dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden. In aanloop naar de geplande verkiezingen is het aantal doelgerichte moordaanslagen op soldaten en overheidsfunctionarissen toegenomen. Naast de complexe aanslagen en doelgerichte moordaanslagen vinden er nog een aantal andere incidenten plaats, waaronder incidenten tussen verschillende veiligheidsdiensten en een toenemend aantal morteraanvallen, onder meer op het presidentieel paleis en het door AMISOM beschermde gebied van de internationale luchthaven van Mogadishu.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierechtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten.

Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones

en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de heropleving van het economische leven. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora vrijwillig terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in het onderwijs en de gezondheidszorg, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Daarnaast blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinstations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer, elektriciteit zijn beschikbaar.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Betreffende de door u neergelegde geboorteakte, afgeleverd te Mogadishu, dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Zelf verklaart u ook dat uw geboorteakte op basis van uw eigen verklaringen opgesteld werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 16), wat de geringe bewijswaarde van het document benadrukt. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder geboorteaktes, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaat de door u neergelegde geboorteakte op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas op te heffen. Wat betreft het door u neergelegde medisch attest waarin een litteken van twee centimeter in de hals en een litteken van een brandwonde op de kneukels van de linkerhand vastgesteld werden, moet opgemerkt worden dat een medisch attest geenszins inkijk biedt in de oorzaak van de verwondingen doch slechts een vaststelling van de verwondingen bevat. Er staat bovendien expliciet vermeld in het medisch attest dat het litteken volgens de patiënt het gevolg is van een schampschot en dat het litteken het gevolg kan zijn van zo'n trauma, doch geeft het attest geen uitsluitsel over de oorzaak van het opgelopen letsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 21 december 2016 een schending aan van "artikel 48/3, 48/4 en 48/5 par. 2 lid 2 en 48/5 par. 3 lid 2 Vw in samenlezing met 17 par. 2 en artikel 27 van het KB dd 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (Hieronder vernoemd als KB CGVS), artikel 4 richtlijn 95/2011/EU, artikel 8 par. 2 richtlijn 2005/85/EU, en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering der bestuurshandelingen en de beginselen van behoorlijk bestuur in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel."

Verzoeker is van oordeel *“dat het CGVS veel te vlug door de bocht gaat door steeds maar te hameren op data”*. Hij stelt dat *“of het feit nu gebeurt is op de 4de of de 11de is gebeurt is voor verzoeker niet gemakkelijk om zich dit te herinneren..”*, gezien *“[v]erzoeker opgegroeid in een cultuur zonder agenda en zonder veel geschreven bronnen immers weinig belang hecht aan data en getallen.”* Verzoeker voegt eraan toe amper naar school te zijn geweest. Hij stelt vast dat *“het rekening houden met de geschooldheid, de socio-culturele verschillen verplicht is”*, en verwijst hiervoor *“naar artikel 48/5 par. 3 in fine Vw”* en *“naar artikel 27 c) van het KB 11 juli 2003 tot regeling van en de rechtspleging voor het CGVS”*. Verzoeker voert tevens een schending aan van *“artikel 27 c) KB CGVS en artikel 48/5 par. 3 in fine Vw dit in samenhang met artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering der bestuurshandelingen”*, nu nergens uit de bestreden beslissing kan worden afgeleid dat verwerende partij bij het nemen van de beslissing rekening heeft gehouden *“met de ongeschreven cultuur waar verzoeker vandaan komt en ander de andere persoonlijke omstandigheden.”* Verzoeker meent dat *“het gemis van kennis over data aan de grond ligt van de bestreden beslissing zonder dat de zaak verder onderzocht is (zie infra).”*

Aangaande de tegenstrijdigheden tussen het interview bij de DVZ en dat bij het CGVS, meent verzoeker dat *“er toch wel veel te vaak tegenstrijdigheden worden gevonden tussen het interview op DVZ en op het interview bij verwerende partij”* en dat *“dit toch wel een vaak behoorde klacht dat [is], dat bij DVZ alles vlug moet gaan.”* Verzoeker stelt dat het hierdoor komt dat hij *“op pagina 29-30 van het verhoorverslag stelt dat hij moest stoppen met antwoorden op het eerste interview zodat hij het niet allemaal heeft kunnen verklaring en in zijn context te plaatsen.”* Verzoeker geeft tevens aan op pagina 4/36 door de interviewer te zijn gevraagd of het interview bij de DVZ goed verlopen was, waarop hij antwoordde dat *“het een heel klein interview was”*. Verzoeker meent dat het *“CGVS veel te veel belang [hecht] aan het eerste interview en dit terwijl verzoeker duidelijk heeft aangegeven dat hij niet zo gelukkig was met het eerste interview omdat hij de tijd niet heeft gekregen om alles te zeggen.”* Dat verweerder niets gedaan heeft met de opmerking van verzoeker, schendt volgens verzoeker de zorgvuldigheidsnorm, welke inhoudt dat het CGVS rekening dient te houden met alle elementen die verzoeker heeft aangereikt. Verzoeker stelt dat het *“CGVS echter slechts 3 tegenstrijdigheden heeft opgemerkt in een toch wel lang verhoor”* en dat *“indien het CGVS het volledige relaas als ongeloofwaardig wenst te bestempelen dat zij wel moet afkomen met meer dan maar 3 tegenstrijdigheden.”* Verzoeker voegt eraan toe dat zijn relaas doorleefd is en dat hij zelfs heeft geweend toen hij vertelde wat er gebeurd was in zijn shop.

Verzoeker benadrukt de *“erge zaken”* die hij heeft meegemaakt. Hij stelt dat hij wel degelijk beschoten is en verwijst hiervoor naar *“het doktersattest van dokter DECAT die stelt dat verzoeker verwondingen heeft van een kogel”*. Verzoeker stelt dat het belangrijk is dat de interviewer kijkt naar de asielzoeker, gezien *“rekeninghouden met de mimiek, de toon, de grimassen vertelt of het relaas waarachtig is of niet”*. Verzoeker voert voorts aan dat het *“CGVS niet aantoont dat deze littekens niet het werk zijn van van de leden van Al Shabaab”*.

Verzoeker meent dat het belangrijk is dat *“het CGVS bij een asielaanvraag nagaat of in het land van herkomst van verzoeker er een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing aanwezig is die vervolging of ernstige schade vormen en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.”* *“Verzoeker stelt dan ook dat het dossier teruggestuurd dient te worden naar het CGVS teneinde het CGVS toe te laten de nodige informatie aan te brengen of er in Somalie al dan niet een doeltreffend juridisch systeem bestaat alwaar verzoeker toegang tot heeft en dit hem kan beschermen tegen de gewelddaden van Al Shabaab”*. *“Daarboven op komt dat het CGVS eveneens de nodige informatie dient te verschaffen over de inwerking van het tribale recht in het nationaal gerechtelijk en wettelijk systeem.”*

Aangaande de toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, stelt verzoeker dat hij duidelijk heeft aangetoond dat *“zij vreest voor zijn leven door leden van Al Shabaab”*, dat hij *“bedreigd is geworden, dat zij broers is doodgeschoten tezamen met zijn neef in zijn shop”* en dat hij *“deze littekens laten vaststellen door de dokter”*. Hij voert aan te behoren tot *“een sociale groep namelijk verkoper van kledij aan de heersers.”* Verzoeker herhaalt tevens dat verweerder niet aantoont dat *“er een doeltreffend systeem voor opsporing, vervolging en bestraffing aanwezig is zodat moet worden aangenomen dat dit er NIET is”*.

Wat betreft de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, verwijst verzoeker naar het reisadvies van buitenlandse zaken met betrekking tot Somalië.

Hij stelt dat de staat niet in staat is om verzoeker bescherming te bieden tegen het terrorisme, de extremistische elementen, aanslagen,... en dat *“aanwezig zijn om een bepaalde plaats op een bepaald ogenblik is voldoende om te worden gedood. Dit blijkt overduidelijk uit het reisadvies.”* Over de COI toegevoegd aan het administratief dossier stelt verzoeker dat deze aangeeft *“dat er wel nog een zeer groot risico is om blootgesteld te worden aan ernstige schade door een intern willekeurig conflict.”*

Verzoeker meent voorts dat het normaal is dat het leven zijn gewone gang gaat, ondanks het ernstig intern conflict, nu de burgers er dienen te werken om te voorzien in hun levensonderhoud. Hij stelt dat ook hij een shop met stoffen en kledij had die hij verkocht. De tweede alinea op pagina 5 van de bestreden beslissing is dan ook van geen waarde. Wat betreft de diaspora die terugkomt uit Kenia stelt verzoeker *“dat in Kenia de kampen worden gesloten zodat er niks anders opzit dan toch terug te keren naar de hel indien men niet de middelen beschikt om te vluchten naar veiliger oorden.”* *“Waar het CGVS het haalt om te stellen op pagina 3 dat zijn vrouw, kinderen en schoonmoeder zich NU in Mogadishu zouden zijn is een raadsel. Verzoeker verwijst naar pagina 31-32/36. Aldaar vertelt verzoeker dat zijn vrouw, schoonmoeder en kinderen op heden aan de grens bij Kenia zitten in een vluchtelingenkamp.”*

In hoofddorde wordt gevraagd de vluchtelingenstatus aan verzoeker toe te kennen; in ondergeschikte orde *“het dossier terug te sturen naar het commissariaat generaal om CGVS toe te laten de nodige informatie aan te brengen of er in Somalië al dan niet een doeltreffend juridisch systeem bestaat alwaar verzoeker toegang tot heeft en dit hem kan beschermen tegen de gewelddaden van Al Shabaab”*; en in uiterst ongeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoeker verklaart Somalië te zijn ontvlucht omwille van zijn vrees voor Al Shabaab. Zijn verklaringen dienaangaande kunnen echter niet overtuigen.

2.4. Met het CGVS kan worden vastgesteld dat verzoeker bij zijn aankomst in België verklaarde over zijn vluchtmotieven, *“[i]n oktober 2014 heeft Al-Shabaab mijn broer A. gedood in een winkel van mijn*

vader. Ze hebben vier keer op hem geschoten. Ik ben toen gewond geraakt door een stuk van een kogel in mijn hals. Op dezelfde datum is mijn broer A. ook gedood in een andere winkel van mijn vader. Ze hebben mij, mijn familie H., met de dood bedreigd: als wij verder doen wat mijn broers gedaan hebben, zullen ze ons vermoorden. Mijn broers waren zakenmannen, ik weet niet waarom. Misschien hebben ze samen met de regering gewerkt, ik weet het niet. Ik heb alleen maar een waarschuwing gekregen van Al-Shabaab dat ik moest opletten. Daarna moest mijn wonde nog genezen. Nadien ben ik vertrokken, door schrik voor Al-Shabaab.” (zie vragenlijst CGVS van 20 november 2011 (hierna: vragenlijst), punt 5).

2.5. Verzoeker wijzigt zijn relaas naarmate de procedure loopt en breidt het steeds verder uit. Terwijl uit zijn initiële verklaringen bij de DVZ nog blijkt dat hij eerder toevallig slachtoffer van de beweerde aanslag was, houdt hij tijdens het CGVS-verhoor een geheel ander betoog voor waar hijzelf het doelwit van de aanslag van Al Shabaab uitmaakte. Zo verklaarde verzoeker bij het CGVS dat hij handelaar in dure kledij was, welke enkel werd aangekocht door rijke mensen en overheidsofficials (CGVS-verslag, p. 23), dat Al Shabaab hem reeds voor de aanslag had bedreigd (CGVS-verslag, p.22) en zei *“neen je kan niet verkopen aan de kafir, de ongelovige, anders gaan we u vermoorden”* (CGVS-verslag, p. 23). Dit valt echter niet te rijmen met verzoekers initiële verklaringen bij de DVZ waarbij zijn broers de zakenmannen waren, hij niet wist waarom ze werden aangevallen –en dus ook niet of Al Shabaab hiermee te maken had- en hij enkel een vermoeden had dat ze misschien met de regering hadden samengewerkt. Waar hij bij de DVZ nog aangaf dat de aanval plaatsvond in zijn vaders winkel, verklaarde verzoeker bij het CGVS dat hij *“werd aangevallen toen ik in mijn shop was, toen ik mijn zaken zoals gewoonlijk aan het doen was in mijn winkel”* (gehoorverslag van het CGVS van 13 oktober 2016 (hierna: CGVS-verslag), p. 22). Deze essentiële wijzigingen tasten de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas fundamenteel aan nu niet aannemelijk is dat verzoeker over dergelijke eenvoudige feiten strijdige verklaringen kan afleggen indien de feiten waarachtig zijn, noch dat hij zou weten of zijn broers al dan niet vermoord werden en door wie.

2.6. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat *“bij DVZ alles vlug moet gaan”, “het heel klein interview was”, “tegen verzoeker [werd] gezegd dat hij niet veel moest vertellen en dat hij dit op een ander ogenblik in de procedure zal kunnen doen”* en dat verzoeker op pagina 29-30 van het gehoorverslag heeft gesteld *“dat hij moest stoppen met antwoorden op het eerste interview zodat hij het niet allemaal heeft kunnen verklaring en in zijn context te plaatsen”*, wijst de Raad er op dat, ondanks het feit dat de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, redelijkerwijze van verzoeker kon worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen uit zijn asielrelaas op een correcte manier vermeldt. Dit klemmt te meer nu de niet vermelde elementen de kern uitmaken van verzoekers asielmotieven. Zo verschuift de bedreiging van Al Shabaab van zijn broers naar hemzelf en werd verzoeker bij het CGVS zelfs vóór de aanval reeds bedreigd werd door Al Shabaab omwille van zijn beroepsactiviteiten en was bijgevolg de aanval van Al Shabaab op verzoeker en zijn winkel gericht. Dit is echter een geheel ander scenario dat andere handelingen betreffen, besprekingen binnen de familie en andere beschermingsmaatregelen. het is dan ook niet aannemelijk dat een persoon zich hierin kan vergissen, laat staan een zakenman. Bovendien bevestigde verzoeker bij het CGVS dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken alle redenen voor zijn vlucht had aangegeven, al dan niet in het kort (CGVS-verslag, p. 4). Verzoeker lijkt aldus zijn asielrelaas aan te dikken naarmate de procedure loopt.

2.7. Bovendien legt verzoeker ook tegenstrijdige verklaringen af omtrent de datum waarop de aanslag door Al Shabaab plaatsvond. Zo verklaarde verzoeker dat hij Baydhabo verliet *“de dag nadat het probleem me overkwam, de 11de van de 10de maand 2014”* (CGVS-verslag, p. 22), terwijl hij even later stelde dat de aanslag plaatsvond *“de 4de oktober toen ik van de lunch kwam”* (CGVS-verslag, p. 23). Geconfronteerd met deze tegenstelling stelde verzoeker dat *“het kan zijn dat het een vergissing was, het probleem gebeurde de 4de oktober, de volgende dag werd ik meegenomen van Baydhabo”* (CGVS-verslag, p. 25). Dergelijke tegenstrijdigheid in verzoekers verklaringen omtrent de datum van de aanslag, dat overigens tot de kern van zijn asielrelaas behoort, is echter niet aannemelijk. Dit klemmt te meer nu het redelijk is te veronderstellen dat verzoeker dergelijke ingrijpende gebeurtenis naar plaats en tijd kan situeren vermits kan verwacht worden dat deze gebeurtenis, waarbij verzoekers broer en neef omkwamen en hijzelf gewond raakte, ongeacht de traumatische ervaring, in het geheugen gegrift zouden staan indien de feiten waarachtig zijn. In het verzoekschrift wordt nog aangevoerd dat verzoeker is opgegroeid in een *“cultuur zonder agenda”* en amper naar school is geweest. Dienaangaande merkt de Raad op dat van verzoeker kan verwacht worden dat hij, indien hij omwille van culturele of andere redenen geen belang hecht aan data en deze hierdoor niet kent, dit tijdens zijn gehoor zou aangeven, wat hij echter heeft nagelaten door tegenstrijdige informatie te debiteren. Uit het CGVS-verhoor blijkt overigens dat verzoeker spontaan data vermeldt (zie de apen CGVS-verhoor 23-24). Bovendien kunnen

dergelijke algemene uitspraken niet overtuigen nu niet kan ingezien worden waarom ook een Afrikaanse handelaar niet gebonden zou zijn aan basiselementen als tijd, bestelling, levering en opvolging van de goederen. Dit klemmt te meer daar verzoeker zelf stelt dat de goederen uit het buitenland (India en Thailand) komen wat bijkomend ondernemerschap veronderstelt.

2.8. Waar het verzoekschrift daarnaast stelt dat drie tegenstrijdigheden in de hele procedure en een lang verhoor niet tot de ongeloofwaardigheid van het volledige relaas kunnen besluiten, gaat verzoeker eraan voorbij dat deze tegenstrijdigheden tot de kern van zijn asielrelaas behoren, zoals in bovenstaande motivering reeds werd vastgesteld, en bovendien leiden tot verschillende versies van zijn asielrelaas. Dergelijke essentiële tegenstrijdigheden kunnen aldus niet gerelativeerd worden. Derhalve blijven bovenvermelde motieven overeind.

2.9. Verzoeker slaagt er evenmin in consistente verklaringen af te leggen over andere elementen uit zijn asielrelaas als de verblijfplaatsen van zijn familieleden. Bij de DVZ verklaarde hij dat zijn broers Mohamed en Ali en zijn zussen A., H. en M. zich in Baydhabo bevinden, en zijn broers H., O. en B. in Mogadishu (verklaring DVZ, punt 17). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde hij echter dat hij als eerste van zijn familie Baydhabo ontvluchtte en dat *“daarna, de families van mijn zussen en broers verhuisden en sloten zich aan met mij”* (CGVS-verslag, p. 27). Verzoeker voegde eraan toe dat, bij zijn vertrek in april 2015, de hele familie in Mogadishu woonde (CGVS-verslag, p. 27). Dat verzoeker verklaarde dat enkele van zijn broers en zussen zich nog in Baydhabo bevonden, terwijl hij H., O. en B. reeds in Mogadishu plaatste en verklaarde dat ze zich allemaal na de feiten, voor zijn vlucht uit Somalië in april 2015, in Mogadishu bevonden, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas aangezien de vlucht van zijn familie een rechtstreeks gevolg is van de beweerde gebeurtenissen in Baydhabo en het redelijk is te verwachten dat verzoeker zijn vertrek naar het buitenland overlegt.

2.10. Voorts kan verzoeker niet aannemelijk maken dat de bedreigingen door Al Shabaab - in zoverre deze al geloofwaardig zouden zijn, *quod nong* - voortduurden toen hij in Mogadishu verbleef (CGVS-verslag, p.28). Zo had verzoeker dit noch bij de DVZ noch tijdens zijn vrije uiteenzetting van zijn asielrelaas tijdens het CGVS-gehoor vermeld, tot de *“protection officer”* hem vroeg of hij nog bedreigingen ontving toen hij in Mogadishu verbleef en verzoeker hierop bevestigend antwoordde (CGVS-verslag, p.28). Verzoekers verklaring waarom hij dit niet eerder naar voren had gebracht (*“Ik wilde het u vertellen maar weet u ik was elke vraag aan het beantwoorden, ik wachtte op de vragen van u”*) (CGVS-verslag, p. 28), kan geenszins overtuigen nu de *“protection officer”* eerder had benadrukt dat verzoeker alle redenen waarom hij Somalië had verlaten diende te vertellen en verzoeker dus lang ononderbroken aan het woord was (CGVS-verslag, p. 22, 28). Dat verzoeker vergat te vermelden dat hij ook in Mogadishu bedreigingen van Al Shabaab ontving is niet aanvaardbaar, nu deze bedreigingen dermate essentieel waren dat zij aanleiding gaven tot verzoekers vlucht uit Somalië (CGVS-verslag, p. 28). Bovendien kan niet overtuigen dat Al Shabaab verzoeker zou volgen tot in Mogadishu, laat staan hem daar zou kunnen terugvinden.

2.11. Uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker vermogend is en afkomstig is uit een kapitaalkrachtige familie. Zo stelde verzoeker dat hij opgegroeid was in de zakenwereld (CGVS-verslag, p. 25), dat zijn familie bekend stond om haar handel in dure kwaliteitskledij, onder meer afkomstig uit Azië, en welke enkel werd aangekocht door rijke mensen en overheidsofficials (CGVS-verslag, p. 23, 25), dat ook hijzelf een kledijwinkel had en eveneens handelde in Italiaanse lederen schoenen (CGVS-verslag, p. 23), dat sommigen van zijn familie in vastgoed deden (CGVS-verslag, p. 25) en dat zijn familie twee winkels in Baydhabo en drie winkels in Xamar (Mogadishu) had (CGVS-verslag, p. 26). Dat verzoeker tot een gegoede zakenfamilie behoort maakt het redelijk te veronderstellen dat deze ook een brede kring van professionele en sociale contacten hebben. Bijgevolg is het niet aannemelijk dat verzoeker, wanneer met de dood bedreigd door Al Shabaab, geen beroep doet op zijn invloedrijk familienetwerk of zijn clan. Dit klemmt te meer nu uit de informatie in het administratief dossier (*“COI Focus dd. 6 september 2016 Veiligheidssituatie in Mogadishu”*) blijkt dat clan- en familienetwerken van groot belang blijven voor onder meer iemands veiligheid. Dat verzoeker behoort tot een draagkrachtige familie, maar deze niet aanspreekt om zijn veiligheid te garanderen en hierover zelfs niets zegt en ter terechtzitting stelling ontwijkt, ondergraaft derhalve verder de waarachtigheid van verzoekers asielrelaas en verzoekers nood aan internationale bescherming. Ook verzoekers verklaringen dat zijn vrouw, schoonmoeder en kinderen zich momenteel in een vluchtelingenkamp bevinden (CGVS-verslag, p. 31-32), staan haaks op verzoekers profiel van rijke handelaar uit een vermogende familie. Bovendien stelt verzoeker dat hij een tweede vrouw heeft kunnen huwen.

Aangezien verzoeker ter terechtzitting stelt dat deze vrouw in Europa woont kan dus aangenomen worden dat verzoeker de (aangepaste) bruidsschat heeft kunnen betalen. Verzoekers asielrelaas komt dan ook voor als een opgezette migratiepoging.

2.12. Wat betreft verzoekers verwondingen die hij beweerdelijk heeft opgelopen tijdens de aanval van Al Shabaab op zijn winkel wordt in het verzoekschrift aangevoerd dat verweerder *“niet aantoont dat deze littekens niet het werk zijn van de leden van Al Shabaab”* en dat het medisch attest het voorgehouden relaas van verzoeker steunt. De Raad wijst er op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van het asielrelaas in de eerste plaats rust op de asielzoeker zelf en het niet de taak is van de Commissaris-generaal om zelf lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692, X). Nog daargelaten dat een medisch attest geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar verwondingen opliep, kan uit het medisch attest, opgesteld door een arts uit Turnhout, België twee jaar nadat de beweerde feiten zich zouden hebben voorgedaan, niet blijken dat er redenen zijn aan te nemen dat verzoeker het voorwerp geweest is van een gerichte aanval. Immers het medisch attest stelt littekens van een brandwonde op de hand vast wat een vrij algemeen en veel voorkomend is en talrijke dagelijkse oorzaken kan hebben. Over het litteken in de hals wordt gesteld dat dit volgens verzoeker het gevolg is van een schampschot waarbij het medisch attest stelt dat dit mogelijk zou kunnen. De voorzichtigheid waarmee dit beaamd wordt wijst er op dat dit ook andere oorzaken kan hebben en de arts over de oorzaak van de opgelopen verwondingen in voorwaardelijke zin spreekt zich steunend op de verklaringen van verzoeker. Hoe dan ook ondersteunt het door verzoeker neergelegde medisch attest zijn verklaringen niet nu hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat hij beschoten werd en de kogel operationeel werd verwijderd (CGVS-verslag, p. 24, 30). Verzoeker is dus ook op dit punt manifest niet waarheidsgetrouw. Aldus waar en onder welke omstandigheden verzoeker dit schampschot verkreeg is geheel onduidelijk. Echter verzoekers asielrelaas is niet geloofwaardig zodat de oorzaak niet bij Al Shabaab kan liggen.

2.13. De door verzoeker op 20 november 2015 neergelegde geboorteakte doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen, nu noch verzoekers Somalische nationaliteit niet wordt betwist. Volledigheidshalve kan worden opgemerkt dat de Raad een beperkte bewijswaarde hecht aan identiteitsdocumenten uit Somalië, nu uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er nog steeds geen erkende bevoegde burgerlijke autoriteit is in Somalië om documenten van burgerlijke stand af te leveren, dat sinds de start van de burgeroorlog in 1990 de meeste archieven werden vernietigd en dat de weinige archieven die niet zijn vernield, nu in handen zijn van individuen of om een andere reden niet terug te vinden zijn en dat er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits)documenten. Bovendien verklaarde verzoeker zelf *“Het land heeft geen functionerende overheid, het systeem van de overheid is erg zwak, als je naar een kantoor gaat en iets wilt laten uitvaardigen, controleren ze niets, ze willen enkel geld, ze luisteren naar wat u zegt, wat ze willen is geld.”* (CGVS-verslag, p. 16).

2.14. Verzoeker onderneemt in dit verzoekschrift geen ernstige poging om de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen te weerleggen noch brengt hij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bouté beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.15. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.16. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.17. Uit verzoekers verklaringen en de objectieve informatie die bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat verzoekers verklaringen over een verblijfplaats in Baydhabo niet geloofwaardig zijn. Verzoekers familiaal netwerk bevindt zich in Mogadishu waar zijn familie drie winkels bezit (CGVS-verslag, p. 26) en zijn vader en broers O., B. en H. in Mogadishu verblijven (verklaring DVZ, punt 17; CGVS-verslag, p.11). Ook verzoekers zussen A., H. en M. zijn er in geslaagd zich vanuit Baydhabo blijvend in Mogadishu te vestigen (CGVS-verslag, p. 27). Bovendien verklaarde verzoeker (in zoverre hij al niet in Mogadishu gevestigd was) vaak naar Mogadishu te gaan voor zijn kledingzaak (CGVS-verslag, p.6-7). Verzoekers tweede vrouw, A., heeft hij in Mogadishu ontmoet (CGVS-verslag, p. 14). Verzoeker had voorts twee kinderen met A., waaruit kan afgeleid worden dat hij een familieleven had met zijn vrouw en kinderen in Mogadishu, minstens tot hij in 2012 van A. scheidde (CGVS-verslag, p.14-15). Bovendien kan op basis van verzoekers verklaringen besloten worden dat hij over voldoende financiële middelen beschikt in Mogadishu. Zo werd hierboven reeds vastgesteld dat verzoeker uit een gegoede zakenfamilie afkomstig is, nu hij over meerdere klerenwinkels beschikt die dure kwaliteitskledij verkoopt aan rijke burgers en overheidsofficials en sommigen van zijn familie in de vastgoedsector zitten (CGVS-verslag, p. 25-26). Zelfs indien aan verzoekers asielaanvraag nog enig geloof wordt gehecht (*quod non*), dan nog kan uit voorgaande worden vastgesteld dat Mogadishu een vertrouwde omgeving is voor verzoeker en er geen redenen zijn waarom hij zich niet permanent in Mogadishu zou kunnen vestigen (in zoverre dit al niet het geval was), zodat subsidiaire bescherming ten opzichte van de situatie in dit deel van Somalië dient onderzocht te worden.

2.18. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt dat er in Mogadishu, Somalië, geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.19. De bestreden beslissing steunt bij de beoordeling van de situatie in Mogadishu op de *“COI Focus: Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu”* van 6 september 2016 (hierna: COI Focus, Mogadishu): *“Cedoca heeft zich voor dit onderzoek gebaseerd op een groot aantal publiek beschikbare lokale en internationale bronnen. Naast Somalische kranten en nieuwssites, zoals Horseed Media, Goobjoog News of Hiiraan Online, werden verschillende internationale media geraadpleegd, waaronder de British Broadcasting Corporation (BBC), Voice of America (VOA) of Al Jazeera. Cedoca deed verder een beroep op de publicaties van uiteenlopende internationale niet-gouvernementele organisaties (ngo's) zoals Human Rights Watch (HRW) of International Crisis Group (ICG), maar ook gouvernementele bronnen, zoals het Amerikaanse Department of State (USDOS) of Europese overheidsdiensten die country of origin information (COI) publiceren, en intergouvernementele bronnen, zoals de Verenigde Naties (VN) en haar verschillende instellingen”* waaronder talrijke rapporten van de United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) *“of het European Asylum Support Office (EASO). Verder haalde Cedoca waardevolle informatie uit de publicaties van het Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED), een Brits universitair onderzoeksproject voor conflictanalyse. Ook de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) werd nader bekeken.”*

2.20. Indien een onderzoek naar de actuele situatie in een land of regio steeds tekortkomingen kan bevatten, dan kan verzoeker niet stellen dat de commissaris-generaal geen afdoende onderzoek heeft gevoerd, in overeenstemming met zijn onderzoeksplicht, naar de actuele veiligheidssituatie in Mogadishu. De bewering van verzoekende partij dat verwerende partij verkeerde conclusies trok uit deze informatie kan evenmin worden gevolgd.

2.21. Voorop dient te worden opgemerkt dat indien noch de Raad, noch de commissaris-generaal beweren dat de situatie in Mogadishu geheel stabiel is geworden, dan kan uit punten 1 tot 3 van de COI Focus, Mogadishu wel blijken dat na 20 jaar burgeroorlog de politieke en militaire situatie van Somalië vanaf augustus 2011 ingrijpend gewijzigd is met de verdrijving van Al Shabaab uit Mogadishu. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit en komt ook de havenstad Kismayo in handen van de regeringsgezinde troepen, het Somalische leger (hierna: SNA) en de African Union Mission in Somalia (hierna: AMISOM). In de tweede helft van 2012 worden politieke hervormingen opgestart die op 1 augustus 2012 leiden tot de goedkeuring van een voorlopige grondwet.

Na een gespannen onderhandeling tussen de verschillende clans heeft een comité van clanhoofden in augustus 2012 de volksvertegenwoordigers aangeduid. Het parlement koos op 10 september 2012 Hassan Sheikh Mohamud tot president van de republiek en begin november 2012 trad er een door het parlement goedgekeurde regering aan.

2.22. Aldus nam de controle van het SNA over het Somalische grondgebied toe. Begin maart 2014 veroveren AMISOM en het SNA bijkomend gebied op Al-Shabaab in de regio's Gedo, Bay, Bakool, Hiiraan, Galgaduud, Shabelle Dhexe en Shabelle Hoose en na september 2014 de strategische kuststeden en acht steden, waaronder de bolwerken Barawe en Adale. Ook daarna neemt de coalitie steeds nieuwe steden en dorpen in. In maart 2016 slagen veiligheidsdiensten van Puntland en Galmudug erin om een grootschalige aanval van Al Shabaab in Mudug terug te slaan. Al Shabaab, van zijn kant, probeert de situatie in gebieden die ze uit handen diende te geven te destabiliseren door hit-and-run-aanslagen en wraakacties. Na midden 2012 behield Al Shabaab immers nog steeds de controle over het grootste deel van Zuid- en Centraal-Somalië en is Al Shabaab ook nog steeds in staat spontane guerrilla-aanvallen uit te voeren. Zo voert Al-Shabaab in 2015 en opnieuw in 2016 meermaals aanvallen uit op konvooien en posities van AMISOM, waaronder in de regio's Gedo (El Adde, januari 2016 en Bardere, augustus 2016), Baidoa (februari 2016) Shabelle Hoose, Hiraan (9 juni 2016), Middle Shabelle (mei 2016), in de stad Afgoye (februari 2016), en aanhoudend in de hoofdstad Mogadishu. Al Shabaab oefent tevens een volledige maatschappelijke controle uit over de gebieden die ze in eigen handen heeft. Niettegenstaande Al Shabaab wel steun van de bevolking verliest omwille van de harde bestuursstijl en het geweld tegen de burgers, geniet Al Shabaab toch nog steeds een zekere populariteit in bepaalde delen van het land waar de concurrerende belangen van diverse machtsgroepen Al Shabaab in de kaart spelen. De zuivering binnen Al Shabaab als gevolg van de nieuwe pro-IS groepen is volgens de experts een verklaring voor de golf van overlopers naar SNA. In 2016 krijgt Al Shabaab ook militair af te rekenen met clanmilities.

2.23. Ten slotte is niet onbelangrijk dat de Somalische regering meerdere keren officieel verklaarde amnestie te verlenen aan militanten van Al Shabaab die zich overgeven (COI Focus, Mogadishu, punt 3.1.1). Uit de COI Focus, Mogadishu blijkt nog dat Al Shabaab aanhang verliest door zich te richten op onschuldige burgers. Anderzijds werd ook vastgesteld dat soldaten omwille van de onregelmatige verloning na hun training soms vertrekken naar clanmilities of naar Al Shabaab.

2.24. Aldus duren de gewapende gevechten buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van Al Shabaab staan verder. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanvallen en andere vormen van geweld. Het kan dan ook niet anders dan dat UNHCR in haar richtlijnen over terugkeer naar Zuid- en Centraal-Somalië van mei 2016 stelt dat de algemene veiligheidssituatie in Mogadishu en in de rest van Zuid- en Centraal Somalië nog steeds instabiel is. UNHCR geeft daarbij aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking kunnen komen voor de vluchtelingstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Echter nergens in voornoemde documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt zowel uit de adviezen van UNHCR als uit de COI Focus, Mogadishu dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in verzoekers land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied waar hij vandaan komt en met het persoonlijk profiel van de verzoekende partij. Gezien de verklaringen van verzoekende partij met betrekking tot de herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

2.25. Om het reële risico voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren moeten diverse objectieve elementen meegenomen worden, waaronder het aantal burgerslachtoffers van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

2.26. Zoals hoger gesteld blijft Mogadishu onstabiel. Het is in deze context dat de veiligheidsanalyse van Mogadishu dient te worden gesitueerd. Uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier kan blijken dat de aanslagen in Mogadishu in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants die vaak politieke figuren en regeringsfunctionarissen over de vloer krijgen, op overheidsgebouwen of -instellingen, op de inlichtingendienst NISA, op diplomatieke konvooien en op grote zakenmensen. Anderzijds kan het geweld in Mogadishu ook de vorm aannemen van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door Al Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters (COI Focus, Mogadishu, punt 4). Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich parlementsleden en regionale bestuurders, politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, reporters, humanitair personeel en soms ook gewone burgers die toevallig in de nabijheid waren of tewerkgesteld waren waar de aanslagen zich voordeden. In tegenstelling tot wat verzoekende partij beweert, worden deze aanvallen niet geminimaliseerd, noch wordt afbreuk gedaan aan het onveiligheidsgevoel dat hiermee gepaard kan gaan. Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar (COI Focus, Mogadishu, punten 4 en 5).

2.27. De Raad kan vaststellen dat de veiligheid in Mogadishu ingewikkeld en lastig blijft door de verscheidenheid aan strijdende partijen, de veelvuldige wijzigingen binnen en de overlappingen van de verschillende groepen die voor veiligheid instaan, de verschillen in veiligheidsniveau per buurt, de mate waarin clanidentiteit de veiligheid beïnvloedt, en het feit dat de bronnen van bescherming ook de bronnen van onveiligheid kunnen zijn. Volgens de beschikbare informatie wordt de veiligheid van een persoon nog steeds in grote mate bepaald door de rol van de persoon in het publieke domein.

2.28. Het EHRM bevestigde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dat Al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Bij arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) bevestigde het EHRM dat er niet langer sprake was van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade loopt zoals bedoeld onder artikel 3 van het EVRM of artikel 15 c) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Kwalificatierichtlijn). Het "Upper Tribunal" stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en Al Shabaab thans haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten.

2.29. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad, zoals de heropleving van het economische leven. De impact van het geweld is voorts geenszins van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. Integendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora vrijwillig terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in het onderwijs en de gezondheidszorg, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Aldus blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinstations en van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer en elektriciteit zijn beschikbaar en het aantal schoolinschrijvingen is in een jaar tijd verdrievoudigd.

2.30. Ook de Raad van State, Nederland, stelt in zijn arrest van 23 mei 2013, nr. 201302478/1/V2: *“Door de verbeterde veiligheidssituatie reisden (ook) veel Somaliërs uit Canada, de VS en Europa naar Mogadishu, op zoek naar mogelijkheden om zaken te doen, te investeren of zich politiek te profileren. Vluchten zaten in de verslagperiode vol met Somaliërs die zich ofwel een beeld wilden vormen van de situatie of terugkeerden. Er wordt heel veel gebouwd in Mogadishu. Somalische aannemers uit Engeland slepen contracten in de wacht. Ze passen zich snel aan en nemen de onveiligheid op de koop toe. Een Nederlands-Somalische zakenman, geflankeerd door een gewapende lijfwacht, verklaarde in een uitzending van het NOS- journaal op 18 juli 2012 dat Mogadishu ‘veilig’ is. In de wijk Hamar Weyne was al snel geen lege winkel meer te vinden. De prijzen van onroerend goed zijn het afgelopen jaar vertienvoudigd. Het huren van een winkelruimte kostte in september 2011 nog 20 USD, in augustus 2012 was dat minimaal 200 USD. De wegen van en naar het vliegveld zijn ten opzichte van de vorige verslagperiode enigszins verbeterd. Wel zijn er nu veel files en verkeersopstoppen, zoals bij het K4-knooppunt waar vijf wegen samenkomen.”.*

2.31. Het aangehaalde reisadvies het Belgische Ministerie van Buitenlandse Zaken is gericht op Belgische toeristen. Deze reisadviezen kunnen aldus niet zonder meer worden doorgetrokken voor personen zoals verzoeker die wel deze nationaliteit hebben en van deze regio afkomstig zijn. Het reisadvies waarnaar verzoeker verwijst, is dan ook irrelevant en geenszins te beschouwen als een richtlijn voor de diensten belast met het onderzoek van asielaanvragen, gezien een reisadvies niet slaat op verzoekers concrete situatie, doch slechts een algemene strekking heeft en bedoeld is voor Belgische bezoekers van het betrokken land (RvS, nr. 174.848 van 25 september 2007; RvS, nr. 176.206 van 26 oktober 2007).

2.32. De overige elementen en middelen kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

2.33. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Uit voorgaande bevindingen kan niet afgeleid worden dat de actuele situatie in Mogadishu beantwoordt aan artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.34. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.35. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.36. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK